

ת"פ 32221/06/18 - מדינת ישראל נגד דותן כהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 32221-06-18 מדינת ישראל נ' כהן
בפני כבוד השופט דב פולוק

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דותן כהן

הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם מואשם בכתב האישום בביצוע שתי עבירות של החזקת אגרופן או סכין שלא למטרות כשרות, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

לטענת המאשימה בתאריך 12.9.2017 בסמוך לשעה 23:41 ברחוב הנביאים בירושלים נתפס הנאשם כשברכבו הוא מחזיק סכין ואגרופן. הסכין והאגרופן נמצאו בתיקו של הנאשם. המאשימה סוברת שלא עלה בידי הנאשם להוכיח שהוחזקו שם למטרה כשרה.

סעיף 186 (א) לחוק העונשין קובע כי:

"המחזיק אגרופן או סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיקם למטרה כשרה, דינו - מאסר חמש שנים".

הנאשם טוען שהחיפוש שנערך ברכבו נעשה שלא כדין, ולכן יש לפסול את הראיות שהושגו מכוחו, בהן הסכין והאגרופן שנמצאו בתיקו ובשל כך יש לזכותו מן העבירה בה הוא מואשם.

כמו כן, הוא טוען שאף אם יוחלט לקבל את הראיות שהושגו מכוח החיפוש הרי שבעת האירוע הוא לא ידע כלל שהסכין והאגרופן מצויים בתיקו, שכן הם נשכחו באחד הכיסים בתיק לפני חודשים רבים, ובעת האירוע הוא לא זכר את הימצאותם שם ובוודאי לא הייתה לו כל כוונה לעשות בהם שימוש פסול.

במקרה דנן מתעוררות שתי מחלוקות עיקריות אותן עלינו לברר:

המחלוקת הראשונה, האם החיפוש נערך שלא כחוק, ואם אכן כך הדבר האם יש מקום לפסול את הראיות שנתפסו

בחיפוש.

המחלוקת השנייה, האם עלה בידי הנאשם להפריך את החזקה הקבוע בסעיף 186(א) לחוק העונשין ולשכנע כי החזיק בכלים ובסכין למטרה כשרה.

חוקיות החיפוש:

תחילה נבחן את חוקיות החיפוש שנערך ברכבו של הנאשם, וקבילות הראיות שהתקבלו מכוחו.

חיפוש ללא צו יכול להתבצע רק בהתאם להוראות החוק. הוראת החוק הדנה בבחינת חוקיותו של חיפוש ברכב מצויה בסעיף 71(א) לחוק סדר הדין הפלילי, התשנ"ו-1996 (להלן: "החסד"פ (אכיפה - מעצרים))" הקובע כי:

"היה לשוטרי יסוד סביר לחשד שבוצעה עבירה בת מעצר וסבר כי יש צורך לבצע חיפוש בכלי רכב כדי לאתר את מבצע העבירה או את קורבנה או כדי לאתר ראיה הקשורה בעבירה, רשאי הוא להורות לעכב את כלי הרכב ולערוך את החיפוש כאמור".

מהוראת הסעיף עולה כי שוטר רשאי לבצע חיפוש בכלי רכב, גם בלא צו, אם יש ליוסודסבירלחשד שבוצעה "עבירה בת מעצר" ושיש צורך לבצע חיפוש ברכב כדי לאתר את מבצע העבירה או קורבנה או כדי לאתר ראיה הקשורה בעבירה.

סעיף 23(א)(7) לחסד"פ (אכיפה-מעצרים) מגדיר "עבירה בת מעצר" כל עבירה למעט חטא. כלומר, די בחשד לעבירה מסוג עוון על מנת לגבש עילת חיפוש ברכב.

מן הפסיקה עולה המבחן לקיומו של "חשד סביר" הנדרש כבסיס לביצוע חיפוש הוא מבחן אובייקטיבי.

קעת עלינו לבחון האם היה בנסיבות שעמדו בפני השוטרים במקרה דנן כדי להצביע על "חשד סביר" שיש בו כדי להצדיק את החיפוש שנערך, בלא צו, ברכבו של הנאשם.

הפקח ברכיאל היה בעת האירוע ראש משמרת סיור לב הבירה, והוא יחד עם שוטר נוסף ערך את החיפוש ברכבו של הנאשם. במהלך עדותו בבית המשפט העיד ברכיאל כי אינו זוכר את האירוע וביקש להסתמך על האמור בדו"ח הפעולה שערך במהלך האירוע. כך עלה מדבריו:

"אני לא זוכר את האירוע. ומה שקראתי בדו"ח הפעולה זה מה שהיה" (עמ' 5-6 לפרוטוקול מיום 18.3.2019).

לאור זאת הוגש דו"ח החיפוש שערך הפקח ברכיאל בעת האירוע (מסומן ת/1) כראיה במסגרת כלל הקפאת הזיכרון. נסיבות החיפוש העולות מדו"ח פעולה שערך ברכיאל ביום 12.2.2007 הן:

"במהלך המשמרת סיור ביחד עם השוטר חנוך גסנר...נסענו ברחוב הנביאים לכיוון רחוב נתן שטראוס והבחנתי בצומת...בנהג מונית שעמד ראשון ברמזור האדום ומאחוריו רכב לבן מסוג טויוטה והבחנתי בנהג מונית עומד מחוץ לרכבו סמוך לחלון הנהג של רכב הטויוטה ושמעתי צעקות. ראיתי את נהג המונית צועק על נהג רכב הטויוטה ואמר לו איך אתה נוהג אתה מסכן את כולם. ...הוא מסר לי שהרכב החשוד נסע אחריו זמן

מה תוך כדי שהוא מנסה לחתוך אותו לא מפסיק לצפור לו ונצמד אליו בצורה חריגה כשהם הגיעו לרמזור הוא יצא מהמונית להבין מי נוהג במונית והחשוד החל לאיים עליו. ניגשתי לחשוד...אציין שהיה לו ריח חזק של אלכוהול מפיו...אציין כי במהלך כל התשאול החשוד לא ענה לי תשובות בצורה ברורה תוך כדי שהוא לא שומר איתי על קשר עין כלל. ניגשתי לרכב בעזרת הפנס האישי הארתי לתוכו חלון הנהג היה פתוח והבחנתי שהרכב היה מבולגן מאוד ובקבוקי אלכוהול בעלי תכולה נמצאים ברכב. ניגשתי שוב לחשוד והיה בידו תיק צד שאלתי אותו למי שייך הרכב והוא אמר שהרכב בבעלותו...שאלתי את החשוד אם הוא מחזיק בדבר לא חוקי כגון כלי תקיפה והוא מסר שלא. הודעתי לו שאני רוצה לערוך עליו חיפוש והוא רשאי לסרב וזה לא יהווה נגדו עילה בבית המשפט והוא לא סירב...בתיקו האישי שהיה עליו נמצא אגרופן ברזל בצבע שחור. שוקר בצבע שחור. תרסיס פלפל וסכין מתקפלת בצבע שחור והלהב בצבע כסף. עוד נמצא בתיקו חומר החשוד כסם ועל השקית רשום 10 גרם. את החומר החשוד כסם הכנסתי לכיס המכנס השמאלי שלי לאחר שוידאתי שהוא ריק מתוכו. כמו כן החשוד הציג בפני מסמך רפואי המראה שמותר לו להחזיק את החומר החשוד כסם...שאלתי את החשוד למה הוא מחזיק בכלי תקיפה הוא אמר לי בגלל שהא גר בשערי תקווה...הודעתי לחשוד שהוא מעוכב בחשד להחזקת כלי תקיפה..."

מדו"ח הפעולה עולה שעילות החיפוש העיקריות עליהן נשען הפקח ברכיאל היו ריח האלכוהול שנדף, לטענתו, מן הנאשם. וכן, בקבוקי אלכוהול בעלי תכולה שראה ברכב לאחר שהאיר לתוך החלון עם פנס.

נראה כי במקרה דנן בנסיבות שבהן יש חשש שאדם היושב בכיסא הנהג ונוהג הינו שיכור או, לכל הפחות, תחת השפעת אלכוהול בשל ריח הנודף ממנו, יחד עם הימצאותם של בקבוקי אלכוהול בעלי תכולה ברכב. כשמוסיפים לכך את התאונה שארעה ואת שעת הלילה המאוחרת ניתן לומר כי קיים "יסוד סביר לחשד" שהנאשם עבר עבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, וחשד זה הוא חשד אובייקטיבי העומד במבחן מסקנתו של "השוטר הסביר". חיפוש כאמור יכול, על פניו להיערך ללא צו ולא נדרשת לו הסכמת החשוד.

על פי דו"ח הפעולה שערך ברכיאל מיד כשהחל הנאשם לדבר עמו הריח ריח של אלכוהול ובהמשך הבחין ברכב גם בבקבוקי האלכוהול. נסיבות אלה יחד עם נסיבות המקום והזמן גיבשו חשד סביר ל"עבירה בת מעצר", כפי שנדרש על פי החוק. זאת, בגין נהיגה בשכרות, למשל, ואכן די בחשד לעבירה זו על מנת לגבש עילת חיפוש ברכב, שכן נהיגה בשכרות הינה "עבירה בת מעצר".

יתר על כן, גם אם השוטר אינו שוטר תנועה הרי שברור ששוטר אינו נדרש להתעלם מעבירה המתבצעת בפניו גם אם אינה במסגרת התחום הצר של התמחותו. ובעניין זה נדגיש שהשאלה שנבחנת כאן אינה אם אמנם ביצע הנאשם עבירה של נהיגה בשכרות אלא שאלת קיומו של "יסוד הסביר לחשד" בגינו התאפשר החיפוש ברכב לכתחילה.

אכן, לאחר שעוכב הנאשם במקום האירוע ונלקח לתחנת המשטרה לא נערכה לו בדיקת אלכוהול ולא הוכח שהיה שיכור וביצע עבירה של נהיגה בשכרות. לאור זאת אין כמובן מקום להרשיע את הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות, עניין שלא הועלה כלל בסעיפי העבירה בכתב האישום. יחד עם זאת, אין בכך כדי להשפיע על שאלת קיומו של "יסוד סביר לחשד", אשר התקיים בעת האירוע וגיבש את עילת החיפוש ברכב.

נדגיש בעניין זה שכאשר מתעורר אצל שוטר "יסוד סביר לחשד" לביצוע עבירה המצדיקה את החיפוש ברכב או על גוף הנאשם, הרי שמשקמה עילת חיפוש די בה כדי להתיר את החיפוש על פי חוק, גם אם בסופו יום החיפוש הוביל לתפיסת חפץ המורה על ביצוע עבירה אחרת מזו שבגינה נערך החיפוש מלכתחילה.

מעבר לנדרש אציון, שאף אם מסקנת בית המשפט הייתה שהחיפוש במקרה דנן נערך שלא כדין אין פירוש הדבר שיש לפסול את הראיות שהושגו בחיפוש באופן גורף. לבית המשפט מסור שיקול דעת אם להורות על פסילתן של ראיות שהושגו שלא כדין. מן האמור בפסיקה עולה שבבוא בית המשפט להחליט בשאלת פסילתן של ראיות שהושגו שלא כדין עליו לאזן בין שלוש סוגי שיקולים. הראשון - חומרתה ובאופייה של אי החוקיות שהייתה כרוכה בהשגת הראיות; השני - מידת ההשפעה של האמצעי הפסול בו נעשה שימוש על הראיות שהושגו והשלישי ההשפעה שתהא לפסילת הראיות על האינטרס הציבורי-רשמי החוק יפעלו באופן אמין ומקצועי, המלחמה בפשע וההגנה על שלום הציבור, כשיש להביא בחשבון את המחיר החברתי הקיים בפסילת הראיות אל מול התועלת החברתית שתצמח מהראיות שהושגו (זאת כפי שנקבע ברע"פ 10141/09 בן חיים נ' מדינת ישראל).

במאמר מוסגר אתיחס גם לעניין "שרשרת הראיות" אותה העלה ב"כ הנאשם בסיכומיו.

בדו"ח הפעולה (מסומן 1/ת) שערך הפקח ברכיאל הוא מציין שבתום החיפוש ברכב לקח את הסכין והאגרופן והכניסם לשקית אותה סימן במספר:

"...כלי התקיפה מסוג סכין, אגרופן, שוקר ותרסיס גז פלפל הכנסתי לשקית סימון מספר T0395834 וסימנתי אותה כמוצג מספר 2 והעברתי אותם להמשך טיפול חקירות לב הבירה...".

המשך הטיפול בראיות שנתפסו בחיפוש נעשה על ידי החוקר ניר אברהמי, שבעת האירוע היה חוקר פשעים בתחנת המשטרה לב הבירה. בחקירתו של הנאשם במשטרה מציג החוקר את הראיות שנתפסו בפני הנאשם (מסומנת 2/ת):

"ה.ח: אני מציג לנ"ל את כלי התקיפה אשר נמצאו ברשותו, שוקר בצבע שחור, סכין מתקפלת בצבע שחור, אגרופן בצבע שחור ומיכל גז פלפל, אשר הוכנסו לשקית מז"פ שמספרה T0395834..."

שאלה: כל מה שאתה רואה בשקית שלך?

תשובה: כן

שאלה: נתפס אצלך

תשובה: כן"

החוקר אברהמי העיד במהלך דיון ההוכחות שנערך באשר לאופן הטיפול בראיות:

"ת. אגרופן, סכין או אולר. קיבלתי אותם בתוך שקית מז"פ."

ש. אטומה

ת. חושב שכן.

..

ש. איך נדע אם פותחים רוכסן אם יש משהו בתיק. למי מסרת את מה שתפסת.

ת. לדעתי הוכנס לכספת מוצגים.

...

ש. למי מסרת

ת. כספת מוצגים בתחנה

ש. רשם המוצגים

...

ש. קיבלת אותה מהשוטר פתוחה או סגורה

ת. אטומה

ש. קרעת אותה

ת. לא חושב...לעניות דעתי מהזיכרון הייתה סגורה.

ש. הצגת לו את השקית בלי לפתוח ושמת בכספת.

ת. חושב שכן.

...

ש. אני מציג לך שתי תמונות שתיהן צולמו על ידי טלי ב 18.9.17 שישה ימים אחרי שאתה שמת אותם בכספת.

ת. כן

...

ש. אין לך שמץ של מושג מאיפה טלי לקחה את החפצים ולאן החזירה ומה עשתה איתם.

ת. למיטב ידיעתי מוציאים מוצגים רשמו והם אצל הרשם. "

(עמ' 14-16 לפרוטוקול מיום 18.9.2019).

בהמשך מבהיר אברהמי לאיזה כספת הוכנסו הראיות שנתפסו:

עמוד 5

"ש. חברי דיבר על כספת להבהיר - ספר לאיזה כספת הכנסת את כלי התקיפה?"

ת. זו כספת שמוצגת בחדר החקירות במבנה מסוים בלב הבירה וזו לא כספת שכוללת את כלל המוצגים בתחנה. הגישה לאותו חדר מוצגים היא אך ורק של רשם המוצגים בתחנה. הכספת שאני מדבר עליה היא כספת מטר על מטר, שמיועדת לדברים האלה שברגע שתופסים מוצגים בשעה שאין רשם, כמו נניח בשבתות, חגים, לילות, מפנים את זה לשם זה נשמר שם. אחרי זה זה עובר לרשם".

(עמ' 17 לפרוטוקול הדיון מיום 18.9.2019).

הסכין והאגרופן צולמו על ידי החוקרת טליה הריס ביום 18.9.2017 וצילומם מוצג בתיק (סומנו נ/1 ו-נ/2). לאור האמור לא נראה כי קיים פגם בשרשרת הראיות שהוצגה, ובטח לא פגם כזה העולה כדי הצורך בפסילתן.

בחינת התקיימותו של סעיף 186(א) לחוק העונשין:

כעת עלינו לבחון האם עלה בידי הנאשם להפריך את החזקה הקבועה בסעיף 186(א) לחוק העונשין ולשכנע כי החזיק בכלים ובסכין למטרה כשרה.

העבירה הקבועה בסעיף 186(א) לחוק העונשין הינה עבירה התנהגותית, שאינה דורשת תוצאה.

היסוד העובדתי שבעבירה כולל שתי חלקים

הראשון - מעשה "החזקה" של "סכין" או "אגרופן".

סכין על פי החוק מוגדרת בסעיף 184 לחוק העונשין לפיו: "סכין" - כלי בעל להב או כלי אחר שסוגל לדקור או לחתוך". מן תמונת הסכין שצולמה על ידי החוקרת טליה הריס (מסומנת נ/1) עליה נכתב בכתב ידה של החוקרת "סכין מתקבעת", זאת בסמוך לסרגל מידה עולה שהסכין שנתפסה בתיקו של הנאשם עולה על הגדרת "סכין" לפי החוק.

והשני - שההחזקה נעשתה "מחוץ לתחום ביתו או חצירו" של הנאשם.

במקרה דנן אין חולק כי הנאשם נתפס כשבתיקו היו מצויים סכין ואגרופן. הסכין והאגרופן נמצאו ברכבו של הנאשם כשהוא נסע לכיוון ירושלים, כך שוודאי לא היה זה "בביתו או חצירו" של הנאשם.

היסוד הנפשי של העבירה הינו מחשבה פלילית רגילה, כפי שהוגדר בסעיף 20(א) לחוק העונשין. כלומר נדרשת מודעות של הנאשם לטיב המעשה ולקיום הנסיבות, ללא כל דרישה נוספת. בעניין זה גם עצימת עין עונה על הגדרת ה"מודעות" הנדרשת.

הנאשם טען במהלך עדותו בבית המשפט כי הסכין והאגרופן היו בתוך התיק אולם הוא כלל לא זכר את הימצאותם שם. התיק שנשא עמו היה תיק בעל ריצ'רצ'ים והוא לא טרח לרוקנו לחלוטין לפני שהכניס לתוכו את בגדיו וחפציו. לאור האמור, לטענתו, הוא לא היה מודע כלל להימצאות הסכין והאגרופן שם ולכן לא התקיימה המחשבה הפלילית הנדרשת.

לביצוע העבירה.

כך עולה מן העדות שמסר הנאשם בבית המשפט:

"החפצים היו בתוך תיק מלפנים. עברתי כמה דירות באותו זמן, זה היה בתוך התיק שלי ולא ידעתי שהם שם בכלל. ידעתי שאני צריך תיק ולקחתי אותו. השוטר שאל אותי מה בתיק ולא ידעתי שהתיק שם ואחרי שפתח את זה ראיתי שהדברים שם. לא ידעתי שהדברים בתוך התיק.

ש. מה עוד היה בתוך התיק

ת. כל מיני דברים שלי, בגדים שלי

ש. לצערנו התיק איננו. תאר איך נראה התיק.

ת. צ'מידן כזה, עם רוכסן ארוך...היו לו ריצ'רצים עם ריצרץ' ראשי באמצע".

(עמ' 18-19 לפרוטוקול הדיון מיום 18.9.2019).

הנאשם ממשיך ומעיד בעניין זה:

"...זה גם לא היה אישית שלי, שמתי דברים מהבית בזמנו... וכשהם היו בתיק כבר, יצא שתפסו אותם השוטרים. מכל התקופה לא ידעתי ולא זכרתי.

ש. ביהמ"ש. דברים שלא שייכים לך שמת בתיק? אתה שומר דברים מהבית?

ת. יש לי אחיינים ונמצאים בזמנו אספתי...דברים מכל הבית שהייתי בו, שלא יגעו בזה.

ש. אז יכול להיות שזה סכין של אחיך?

ת. או של אחיין שלי. אם זה נתפס אצלי, אמרתי לשוטרים שאם זה נמצא אצלי זה שלי.

ש. כשתפסו אותך השוטרים מצאו אצלך בתיק סכין נכון?

ת. כן.

ש. אגרופן?

ת. כן

ש. שוקר חשמלי?

ת. כן.

ש. וגז פלפל

ת. כן"

(עמ' 20 לפרוטוקול הדיון מיום 18.9.2019)

"ש. אז הוצאת את התיק שלך מאיפה

ת. מהבזידם

ש. רוקנת אותו קודם

ת. לא

ש. הוא היה ריק?

ת. לא. אבל היה מספיק מקום שאשים בו דברים. באמת ובתמים היה כך. היו לי גם עוד הרבה תיקים ברכב חוץ מזה.

...

ש. תאשר לי שאתה אישרת שבתיק שברכב שלך היה לך אגרוף וגז מדמיע. אמרת את זה לשוטר.

ת. אחרי שהם הוציאו והראו לי.

ש. בתיק היה גם סכין וגם שוקר.

ת. כן. לא הכחשתי כלום לא סיפרתי סיפורים."

(עמ' 24 לפרוטוקול הדיון מיום 18.9.2019)

לעניין המועד בו הושמו הסכין והאגרוף בתיק העיד הנאשם כי:

"ש.מתי הייתה הפעם האחרונה אם נשים בצד את האירוע הזה, שראית בעין את האגרוף והסכין ומה שנמצא.

ת. שנים שנים..."

(עמ' 26 לפרוטוקול הדיון מיום 18.9.2019)

נוסיף בעניין זה שכבר בהודעתו של הנאשם במשטרה מיום 13.9.2017 אשר נגבתה על ידי רס"ר ניר אברהמי (מסומנת

ת/2) הוא הודה בהימצאם של הסכין והאגרופן בתיקו:

"שאלה: מה החזקת ברכב שלך בתוך תיק?

תשובה: היה לי אגרופן וגז מדמיע....שנמצאים המון זמן בתיק ואני לא זוכר מהם וחלק מהגרסא הרפואי שאני מקבל באישור.

שאלה: איזה עוד כלי תקיפה היו לך ברכב

תשובה: היה לי גם סכין ושוקר. הם נמצאים לי באוטו ואני לא זוכר שהם שם פשוט.

...

שאלה: איפה החזקת את האגרופן

תשובה: בתיק

שאלה: את הסכין?

תשובה: גם בתיק

שאלה: את השוקר?

תשובה: באוטו אני לא יודע מאיפה.

...

שאלה: שלך השוקר שתפסו השוטרים?

תשובה: כן

שאלה: איפה מצאו השוטרים את בקבוק הגז?

תשובה: בתיק שלי

שאלה: למה אתה מחזיק כלי תקיפה בתיק שלך?

תשובה: זה המון שנים בתיק שלי. עוד מתקופה שהייתי חי בבית שמש ושכחתי שזה שם.

...

ה.ח: אני מציג לנ"ל את כלי התקיפה אשר נמצאו ברשותו, שוקר בצבע שחור, סכין מתקפלת בצבע שחור, אגרופן בצבע שחור ומיכל גז פלפל, אשר הוכנסו לשקית מז"פ שמספרה T0395834...

שאלה: כל מה שאתה רואה בשקית שלך?

תשובה: כן

שאלה: נתפס אצלך

תשובה: כן

...

שאלה: אתה יודע שאסור לך להחזיק כלי תקיפה כפי שמצאו ברשותך

תשובה: כן, אבל לא זכרתי שהם נמצאים אצלי.

...

שאלה: מתי בפעם האחרונה פתחת את התיק שלך?

תשובה: לפחות שנה...יש לי המון תיקים ולא השתמשתי בתיק הזה תקופה ולא זכרתי שהדברים האלה נשארו שם.

...

לא התכוונתי לעשות שום דבר בזדון עם הדברים שנתפסו. פשוט שכחתי שהם נמצאים בתיק. מה שקרה זה שהנהג מונית נכנס בי....ואז המשטרה עצרו אותי ומצאו עליי את הדברים האלה...."

גם מן העדות שמסר הנאשם בפני בית המשפט וגם מהודעתו במשטרה אנו למדים שהנאשם הוא שהכניס את הסכין והאגרופן לתוך התיק. אף אם נקבל את טענת הנאשם כי הוא שכח את דבר הימצאותם של הסכין והאגרופן בתיק, וכי לא רוקן את התיק בטרם הכניס לתוכו את בגדיו, הרי לצורך רמת ה"מודעות" הנדרשת לביצוע היסוד הנפשי של העבירה הקבועה בסעיף 186(א) לחוק העונשין מספיקה "עצימת עיניים". במקרה דנן עצם ההכנסה של חפצים מסוכנים אלו לתיק, ואי ריקונו כשיודע שהושמו בו בעבר סכין ואגרופן לאחסון מהווה "עצימת עיניים" ולכן מתקיים כאן היסוד הנפשי הנדרש על פי החוק לצורך התגבשותה של העבירה.

עוד אוסיף כי סכין ואגרופן הינם חפצים מתכתיים בעלי משקל ונוכחות ולכן סיכוי לא קטן שאדם המפשפש בתיק וממלא אותו יחוש בהם בתוכו, על אף היותם בכיס סגור. עניין נוסף המקשה אף הוא על קבלת גרסתו של הנאשם ששכח לחלוטין מהימצאותם בתיק.

לאור האמור, אני סובר כי במקרה דנן התקיימו כל יסודות העבירה, הן במישור היסוד העובדתי והן במישור היסוד הנפשי.

הוראת סעיף 186(א) לחוק העונשין מוסיפה לעבירה הקבועה בה גם טענת הגנה אפשרית לנאשם, לפיה החזקת הסכין או האגרופן נעשו "למטרה כשרה". נטל ההוכחה של טענת הגנה זו מוטל על הנאשם, ועליו להוכיחה במידה של

עמידה במאזן ההסתברויות.

בעניין זה טען הנאשם במהלך דיון ההוכחות כי הסיבה לכך שהכניס אגרופן וסכין לתוך תיק הייתה הרצון לשמור עליהם מפני אחייניו שבאו לדירתו. בהודעתו במשטרה מסר גרסה אחרת לפיה שכח אותם בתיק עוד מתקופת מגוריו בבית שמש. אולם אין ב"שכחה" להוות טענת הגנה מספקת כנדרש על פי החוק כדי להוות "מטרה כשרה" להחזקת הסכין והאגרופן בתיק. לאור זאת הנאשם לא עמד בנטל להוכיח הנדרש להוכחת טענת ההגנה הקבועה בחוק. בפרט כשגרסתו לקיומה של "מטרה כשרה" להחזקת הסכין והאגרופן הייתה אמירה כללית שלא נתמכה בראייה כלשהי. לאור האמור אני סובר שהמאשימה עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח את התקיימותם של יסודות העבירה, מעבר לספק סביר, והנאשם לא עמד בנטל המוטל עליו בעניין טענת ההגנה האפשרית של החזקת הסכין למטרה כשרה.

אשר על כן הנני מרשיע את הנאשם בשתי העבירות המיוחסות לו בכתב האישום לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"א חשוון תש"פ, 19 נובמבר 2019, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד יהונתן יודיץ, הנאשם וב"כ עו"ד אסף גולן.